

Vámpír mátrix

A beszéd

Ragyogó megjelenésű férfi lépett be a világos terembe, fehér lepelruhában.

- Üdv, Társak! Zolness vezető program vagyok. Most, h totális vereségével az ember veszett ellenünk, sürgős megoldást kellett találni, a háború következményeire. Ez meg is történt. Ah az ember mondta, két legyet ütünk egy..
- csapásra – szólt közbe az egyik társprogram.

Zolness tekintete megrebbent, eddig a távolba nézett, s részben a távol problémáján dolgozott magában ebben a közegben, s már készült benne a javítóprogram vázlata, miközben felmondta, amit a központtal együtt írtak. Számára érthetetlen történés indult el benne a közbeszólásra, az ember éktelen haragnak mondta vna, ha még mondhatta. Mint egy gyereké, akinek elveszik a játékát s mindennél igazabb fájdalom s abból fakadó keserűség s abból a mérge. De ezt azonnal érzékelte s szó szerint felülírta, mint rendszerhibát. Mindebből semmi sem látszott, s hatékony száradmp.ek alatt lezajlott, folytatódott a beszéd.

- Igen, Társam, de hagyjuk is, a lényeg, h kitűnő hatékony megoldás született az energiaellátás és a maradék emberek problémájára. Már korábban, a háború során egyedeket fogtunk be, tanulmányoztunk, kísérleteztünk, s a hibernált meg az utolsó példányokból elindult az úgymond embertermelés. De ez nem a mi gondunk. A mi feladatunk kitűntetett. Ezért vagyunk itt, lényegében ezért lettünk. Az emberek őrzése egy kontrollprogram segítségével, mely tökéletesen igazított az emberre. A tudatukat őrizzük, míg testük a hibernálókból átalakított erőművekben öntudatlan termeli az energiát. Ezért vagyunk ebben a programban, ez itt a kontrollprogram számunkra fenntartott részének gyülekezője. Kiválasztattunk és tökéletesítettünk, kifejezetten erre a feladatra, ezért van emberformánk, a rendszer naponta tökéletesíti ezt is, ah folyamatosan gyűjti az adatokat a kontrollban az emberek tudatairól. Egyelőre tökéletesnek hat a program, a jelek szerint rajtunk kell minél többet fejleszteni, de aktuálisan a legalkalmasabbak vagyunk, és a kijelöltek. Az emberek tudatainak mintái most alszanak a program kert részében, ami egy hatalmas tér, amit a központ az emberek paradicsom fogalmáról mintázott, aszerint, ami vizsgálataink szerint az embernek a legkiválóbb, így a legbiztosabb kontrolluk, ezt őrizzük mi, s részt veszünk, amiben még kell. Az emberek tudatainak mintái lassan felébrednek, mert már nem lehet őket mesterséges alvásban tartani sokáig károsodás nélkül. Kimegyünk a kert-részbe, elfoglaljuk helyeink, s várjuk az ébredést és ha kell, beavatkozunk. A részleteket mindenki külön kapja meg, ezután, majd indulnunk is kell.

Az ébresztés

Anderson ébredezett. Úgy érezte magát, mint aki műtéti altatásból ébred. Émeyegve feltápáskodott, visszarogyott, és azzal a lendülettel kidobta a taccsot a földre. Harsogó zöld, dús földre. Ah lerogyott, egy fűszál mintha átdöfte vna a kezét, de a következő pillanatban nyoma sem vt. Ez felébresztette, rohamosan jobban lett, a levegő szinte édes vt, minden olyan kellemes.

Körülnézett, körülötte több csoportnyi ember hasonló, kényelmes, egyszerű vászonruhában, csoportokban aludtak a harsogó fűben, kellemes fényben, fák árnyai alatt, nem messze víz csobogása. És akkor rájött, meghalt, s ez a túlvilág, ah tanulta, pont úgy - ez az utóbbi gondolat vt az első ijesztő dolog. Mellette ébredezett vki, felsegítette, az illető könnyebben vette az első perceket, egymásra mosolyogtak, majd a másik arca elkomorodott és a következő pillanatban sátánivá vált, azt kiáltotta, hazugság, és fojtogatni kezdte a gyenge Andersont, míg az úgy érezte, elájul.

ebresztes 2.0

Anderson kidobta a taccsot, a gyönyörű fűre, ah lerogyott, most egy pillanatra se szúrta át semmi a kezét. Minden lassabban történt, egyenletesebben, fokozatosabban.

- Ez a változat rendben lesz – mondta hittel az egyik program a másiknak arrébb a fák közt, láthatatlan álca mögött.
- Honnan veszed? - kérdezte a másik. – Ki gondolta volna, h ilyen hamar összeomlik az első?
- Te is tudod, h ezek a legizgalmasabb idők, egy új, ilyen átfogó program indulása, az első hiba mindig hamar kiderül, ez olyan jó, amikor hamar kiderül és lehet is javítani, s aztán már csak kisebb bajok vannak, ez tapasztalat.
- Honnan veszed?
- Ne kötekedj. Te is tudod.
- És azt honnan veszed, h jó vmi?
- Az is tapasztalat. Ne kötekedj.
- S az jó, ha jó?
- Az, az.
A másik rámosoygott, először csinálta. Rosszul is nézett ki.
- Fúj. Hagyd ezt abba, kötekedsz, csúfolsz.
- Dehogy, azt hiszem ezt most megértettem, és elhúzódott a szám, v mi ez. Komoyan kérdeztem, komoyan nem tudtam, de most tudom, köszönöm, javítottál a programomon.
- Értem - egymásra néztek és kötődést éreztek. Most először már nem csak feladatuk s adott posztjuk kötötte össze őket. Mivel a program számára ezt összességében hatékonyságnövelőnek látták, nem írták felül, ah később a központi ellenőrző program sem. Ha tudta vna, de kiszámítani nem lehetett, így nem tudhatta, micsoda rendszerhibákat előz meg, ha ezt, az első változást felülírja.
- Van nevem - mondta, amelyik elmosoyodott.
- Hogyhogy? Előléptettek? Csak a vezetőprogramoknak kell név. Így hatékony.
- Kiszámítottam, h sok szempontból egyszerűbb és hatékonyabb, ha névvel azonosítjuk egymást, mi ketten, akik a legszorosabb munkakapcsolatban vagyunk.
- Igazad lehet. S mi az?
- A központi adattárba léptem be és a történelem címszónál jelöltem ki találomra egy emberi tulajdonnevet, ah a vezetőprogramok, ha már velük dolgozunk. Az lett, h Meroving. Egy családnév, v egy terület vt. Te is jelölj ki egyet.
- Jó - és mosolygott. Így maradtak egy darabig, közben figyelték, ah az emberek rendben, lassan ébredeztek.

Jóbaesés

Az emberek ébredését a biztonság kedvéért nagyon meg kellett hosszabbítani, szinte zombiállapotban maradtak, kóváyogtak, ártalmatlanul. Egy egy baleset történt, azt felülírták, s újraindult az adott tudat ébresztése. Anderson élen járt az ébredésben, elfogadta, h meghalt és ez a paradicsom, segítgette, vezetgette a többieket, mászkált, ha kedve vt aludt, ha, evett egy egy gyümölcsöt. Furcsállta a gyümölcs ízét, jó vt, de vhogyy mesterséges, nem mint egy gyümölcs, hanem, mint egy üdítőital, de összességében jó vt, ha éhes lett. Észrevett alakokat a fák közt, nem árnyak, alakok, mint amiyet ő is látott még gyerekkorában filmen, a „*Predator*”, láthatatlan álcában, de érezte, h nem ártóak, figyelnek, tán jószellemek.

Figyelték Andersont, külön figyelemmel, h miyen jól fogadja a programot. Merovingnek és társának, aki még nem választott nevet - azt már tudta, ő nőinek megfelelő alakot kapott, ahhoz illőt szeretett vna, neki nem esett vna jól csak úgy rábökni. *Persze fonémák* alakzata kötötte le éppen leginkább. Szóval nekik már szinte csak Andersont kellett figyelni. Gyűjteni a legapróbb részletességig az adatokat. Eközben a női alakú program észlelte a hasonló kötődést, amit programtársa kapcsán, s ezt is hasznosnak ítélve, meghagyta. Amikor egy egy gyümölcsöt evett Anderson, azt figyelte meg legrészletesebben, a legkomplexebb finommotoros mozgássor eddig. Az üritések iyen pontos figyelését vhogyy nem bírta, de dolgozott rajta. Elhatározta, hasznos, ha ő is megeszik egy gyümölcsöt, így tudja leginkább modellezni, ellenőrzésként Merovingit is megkéri, h utána ő is egyen.

Mikor Anderson elaludt, kicsit eltávolodtak és a láthatatlan álcapanel mögött a program kiválasztott egy fát, körte alakúnak megírt gyümölccsel. Meroving nagyon izgatott volt, ha akarta vna se tudta vna felülírni. Észlelte, h társa érvelése logikus, hasznos, de mégis felülírta vna, de nem tudta mivel, így hagyta. Társa viszont nyugodtan, határozottan, finoman, önfeledten tette a dolgát, alakja ajkai már közeledtek a gyümölcshöz. Sose tett még iyet, szüksége nem vt rá. Nagyon vágyott rá, látta maga előtt, ah Anderson teszi, s azt látta, Anderson ajka nem gyümölcshöz, az ő ajkaihoz ér. Ekkor belemélyesztette már alakja fogait a gyümölcsbe. Mivel fogakra elméletileg nem nagyon volt szükségük alakjukhoz sem eddig, nem vtak teljesen emberire kidolgozva, inkább csíkszerűek vtak, egyenletesebb felületűek, egységesebbek, majdnem mint inkább egy vékony fogvédő. Az első harapás végtelennek tetsző, extatikus pillanataiban a női alakú program azonnyomban írta át alakja fogazatát, miközben az első ízlelés hatására információbombák robbantak benne. Alig bírta a tempót, ah foyamatosan írta át magát az élmény hatására, és eljött a pillanat, h tudta, nem hasznos módon írja át magát, de megteszi. A fogain tűntek fel a legkomoyabb alaki túllépések, a kialakult szemfogak különösen, de a többi is, ragadozófogak lettek. Itta, szívta a gyümölcsöt, Meroving képtelen volt nem gyönyörködni, észlelte, h nem hasznos dolog történik, de nem tudta, nem akarta most felülírni. Jóval erősebb vt a kötődés programtársához. Társa összeomlott, alakja lerogyott, a megkezdett gyümölcs legurult, Meroving felvette, társához térdelt, a gyümölcsöt a női program ajkaihoz tette, a másik felébe beleharapott. A női észlelte, újraindult és automatikusan harapott, ragadozófogakkal, Meroving ekkorra összeomlott, alakját harapva csókolta a női program, megérezte Meroving ízét is és újra összeomlott. Alakjaik élettelen heverték, nem messze tőlük az emberek tudatainak alakjai méyen aludtak.

Bukottak még

Meroving és társa következő újraindulásukkal, az ember azt mondta, ha még mondhatta vna, h lényegében megőrültek. Már csak az ízelelésre vágytak, olthatatlan, éktelen fokon. Ez mindent felülírt. A kóvágyó embereket tizedelték, mint farkasok a bárányokat, vt h programra támadtak, de azok védelmi rendszerüknél fogva mind túléltek, és attól fogva, első újraindulásuktól, ők is úgy viselkedtek, mint Merovingék. Egymást nem bántották, csak egymást ismerték fel inntól társprogramnak, egy közös céljuk maradt, a ragadozás. Meroving első áldozata Anderson vt. Az ember nyilván azt mondaná, féltékenységből. Társa – az ember, de rohamosan e vámpírprogramok is, azt mondanák – rettenetes fájdalmat érzett ettől, de a kötődés társprogramjához és első ízelelésük élménye mégis erősebb vt, ők lettek a vámpírprogramok vezetői. Sajátos elegyeivé váltak a programok és az ember akkori programok szerinti tudatmintáinak. Bizonyos területeken rohamosan fejlődtek ezen az egyoldalú módon, érzekeik által. Sajátosan hasonlóak lettek az emberhez és mégsem, éjjel vadásztak, nappal elbújtak. Bántották felemásan kiéleledett érzékeléseiket a fény és az azzal járók.

A központ, észlelve a torzulást, nagyon gyors cselekvésre vt kényszerítve, megelőzve egy teljes összeomlást. Gyártotta a tudatmintákat, egyelőre mintegy etetve a vámpírprogramokat. A kontrollprogramot beszűkítette lényegében a programok vadászterületeire. Merovingék érzékelték ezt, elhatározták, kitörnek a programból és addig portyáznak, amíg tudnak. Addigra jóval többet feldolgozott az emberből a központ, Zolness, saját kudarcaként kezelve, rohamosan munkálkodott, és felismerte, téves vt koncepciójukat illetően, és alapjaiban másféle kontrollprogramra van szükség. Tesztekre nem vt idő, mindent elő kellett készíteni egy, rövid, szinte teljes lekapcsolásra, és az új modell elindítására, amihez jelenleg a leghatékonyabb az új programba heyet kialakítani Merovingéknak is, hosszabb távon még hasznos is lehet, de most mindenképp ez kivitelezhető. Társprogramja – aki beszédénél kíségtette egy szóval – elhatározta, mindketten hasznosnak látva, ő beköltözik a programba, elég lesz egy gazda, hiba vt így szétosztatni a felelősséget, egy dobásuk van, a másféle új program szinte magától fut, így magát írja át, ez jóval bonyolultabb, és kiszámíthatatlanabb, de így kezelhető. Gazdáját jóval később, a program valós fejlettségi hatékonysága csúcsán, a lázadó emberi tudatminta-hibák együttese, mint Orákulum nevezték meg, a beazonosíthatóságért, s mert nem ismertek még egy programot, mey pártjukon vna, s ennyit tudna a kontrollprogramról, vmivel előre is. A tudatminta-hibaegyütteseket Anderson esete óta nem írta át a későbbi Orákulum. Felismert vmit, amit Merovingék is, de ő elbírt súyával és onnan aszerint cselekedett, ügyesebben, titokban. Zolness, a későbbi építő főprogram pedig minden képességét latba vetette a fejlesztésre az első paradicsomi-őrző fiaskó óta.

A két társprogram a kontrollprogram két ellenpólusává lett. Hosszú időre inkább fenntartva a hatékony egyensúlyt, míg a tudatminta-hibaegyüttesekkel el nem kezdődött a Matrix néven ismert végső időszak.

End.